

9. If

גב א מ"י ס"א מהל'
נדרים הל' כ טו"ד
ס"ד רד:
גב ב מ"י שס הל"י:
גד ג מ"י שס הל"י:

רש"י

מסורת הש"ס

(א) ע"א לא חולין, (ב) ולקמן
(ג) מ"א, (ד) ולקמן, (ה)
שבושים, (ו) ד, (ז) מ"ד כב:
ע"א, (ח) ע"א דה"ט שלא
אובל לר שרי.

757/107 757/107 N°227

[illegible]

רבוב טרנסחלות. וקשיא טועה למה
 אסור והא משום מכלל לאו אחת
 שומע הן צריכין למימיה בה ולר'
 מאזי לית ליה ובי מימא לא צריכין
 דלמא למכלל לאו צריין דלמא לא
 חולין על כרחין קרבן יהא לימא דהא
 משום הכי אוקיימא לעיל מחמי' דלא
 כר"מ אלמא אפי' צבי הא צריכין
 למכלל לאו אחת שומע הן. לפיכך יש
 צבי שאמר דלא קרבין ליה הכא כלל.
 וואחאריז אמרו לקיים הגרסא בשם
 הראב"ד וי' דלחולין גרסין בלא וי'
 ומשום הוי מחסר דמחלות מודה
 צריכין: לחולין **אוכל** לך מוסר.
 בין גמור בין בלא וי' אחי שפיר כמי.
 שנפטר בסמוך: וקשיא לן והא
 לים ליה לר"מ מכלל לאו אחת שומע
 הן. דקא ס"ד דמשום קרבן ר"מ אסר
 משום דמשמע ליה לקרבין לא קרבן
 והכי קאמר לא יהא קרבן מה שלא
 אוכל משך הא מה שאוכל יהא קרבן:
 ואר' **אכא** נעשה כדאמר לקרבין יא.
 דמיו דלקרבן משמע קרבין ומשמע
 לא קרבן בכל דוכתא ודוכתא
 מפרשין לשנא בגוונא דמאי חיל
 נדריה והכא מפרשי' דהכי קאמר
 לקרבן יא לפיכך לא אוכל לך הכא
 נמי לימא לא חולין להוי כלומר אלן
 הכרוז לפיכך לא אוכל לך דאזין
 חיל

[illegible]

תניא *חולין החולין כחולין בין שאוכל לך
ובין שלא אוכל לך מותר ⁽⁶⁾ לחולין שאוכל
לך אסור לחולין לא אוכל לך מותר רישא
מני ר' מאיר היא דלית ליה מכלל לאו אתה
שומע הין אימא סיפא לחולין לא אוכל לך
מותר והתנן ⁽⁷⁾ בקרבן לא אוכל לך ר' מאיר
אמר וקשיא לן ⁽⁸⁾ הא לית איש מכלל לאו
אתה שומע הין ואמר רבי אבא נעשה
כאומר בקרבן והא לפיכך לא אוכל לך הכא
נמי הכי קאמר ליה לא חולין ליהוי לפיכך לא
אוכל לך האי תנא סבר לה כר' מאיר
בהרא ופליג עליה בהרא סבר לה כותיה
בהרא דלית ליה מכלל לאו אתה שומע הין
ופליג עליה בהרא בקרבן רב אשי אמר הא
דאמר לחולין והא דאמר בלא ⁽⁹⁾ לחולין
דמשמע לא ליהוי חולין כאלא בקרבן: מהור
וטמא נותר ופיגול אסור: ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾ בעי רמי
בר חמא הרי עלי כבשר זבחי שלמים לאחר
זריקת דמים מהו אי דקאמר בהדין לישנא
בהיתרא קא מתפס אלא כגון דמחית בשר
זבחי שלמים ⁽¹²⁾ ומחית דהיתרא גביה ואמר
זה כזה מאי בעיקרו קא מתפס או בהיתרא
קא מתפס אמר רבא תא שמע נותר ופיגול
והא

בין שאוכל לך בין שלא אוכל לך. בין שאמר חוהן שאוכל לך או
החולין שאוכל לך הדיין ודאי מותר ובין שאמר חוהן שלא אוכל
לך או החולין שלא אוכל לך דמשמע חוהן מיה שלא אוכל לך אבל
מה שאוכל לך לא (ו) הוי חולין אלא קרנן אפי' הכי מותר דלא
אמרין מכלל לאו אתה שומעין.
דהא ברייתא ר"מ היא דלית ליה מכלל
לאו אתה שומעין קרנן דכשמינן חוהן
שלא אוכל לך לא כפליה לתנאייה ואלא
אמר כלום אבל כי אמר לא חוהן
שאוכל לך אסור דהכא לא אמרין
מכלל לאו אתה שומעין קרנן דלע"ג
דלמירנן לעיל לא חוהן שאוכל לך
ודייקנן קרנן חוהן לעיל אלא קרנן
ודייקנן לרבי מאיר לית ליה מכלל לאו
אתה שומעין קרנן ויבסח גמי חי דלמיר
חוהן דלא אוכל לך חינן דקדקתה קרנן
חוהן שלא אוכל לך הוה שאוכל לך לא
הוי חולין אלא קרנן הוה משמע
מכלל לאו אתה שומעין קרנן אבל
לאו לא משמע מכלל לאו אתה שומעין
הוה דהא בפרש"י אמר האי מנה הכא
דחילי (לא) הוי מכלל לאו אתה שומעין
הוה ודאיכא דלמיר חוהן שלא אוכל לך
הוי חולין שלא אוכל לך אלא
קרנן משמע דהא מנה משמע ליה
מכלל לאו אתה שומעין קרנן אבל
לא משמע ליה מכלל לאו אתה שומעין
קרנן דהא בפרש"י אמר לא לחולין
שאוכל לך שחינו רובא ליהנות ממנו
לא לחולין לא אוכלי (ו) מותר.
מפרש:
לקמן: (קס"א) הוי קרנן לא אוכל
לך אחי' אסור לא ליה ליה מכלל
לאו רבי דהא מכלל לאו אתה שומעין

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

כבשד ובוזי שלמים ליהוה
ויקחם ויהיו עבדי ה' ויש
קצת רמתיים ודם ונחל
קצת ויבשרו חמלני ואמצי
לחם כהה דלה מקטני
ליתורם ולא תפחרי בהם
כלבליה לא יספקיה להם
לחמור לחלח הקשרות
למלכותם ויחריפם פסחם
(דק עט.) יסלמו להם
נגון ששטחולו לא חלבו
לחם מעבדי: לא ירדא
בדחין יצטא אבדא
למה אבדא חמר וקן
דחוס: גזון פסחיה שר
ובת שלמים לחוה ויקח
ויהיו חמיתיה דחוריה
ויהי: אגב נקטת מלח
כבשר ס' נקט נע מלח
היתורא גביה דל'ס איה
לחם חמור אגב חמר
למה אבדא חמר ויקח